

[REDAKTOWANE], dnia 25 maja 2016 r.

Sygn. akt: OSD 29/16

Orzeczenie
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
z dnia 25 maja 2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Tomasz Fox
Sędziowie: r. pr. Jacek Dźedzyk (sprawozdawca)
r.pr. Krystyna Bąkowska

Protokolant: apl. radc. Ewelina Woźna

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Magdalena Kotulla

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r., sprawy ze skargi złożonej przez [REDAKTOWANE] na radcę prawnego [REDAKTOWANE] po uchyleniu orzeczeniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 14 marca 2016 roku (WO 92/15), orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 9 września 2015 roku ([REDAKTOWANE]), obwinionemu o to, że:

1. działając jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] w dniu 10 października 2013 r. w [REDAKTOWANE] złożył kolejny wniosek, po wycofaniu wniosku od komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] o wszczęcie postępowania egzekucyjnego co do kwoty 325.000,00 zł przeciwko [REDAKTOWANE] na podstawie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego umowy sprzedaży z dnia 22.06.2012 r. rep. A nr [REDAKTOWANE], zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 20 września 2013 r. [REDAKTOWANE] w sytuacji, gdy w dniu 9 października 2013 r. tenże Sąd wydał postanowienie o wstrzymaniu wykonania postanowienia z dnia 20 września 2013 r., co skutkowało działaniem radcy prawnego [REDAKTOWANE] na szkodę [REDAKTOWANE], tj. popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 1, art. 6 ust. 1, art. 7, art. 11, art. 27 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2015 r. poz. 507) poprzez postępowanie w sposób zawiniony sprzecznie z prawem, zawinione naruszenie zasad etyki radcy prawnego i godności zawodu.

ORZEKA

1. uznaje radcę prawnego [REDAKTOWANE] winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 1, art. 6 ust. 1, art. 11 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego przyjętego Uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233) poprzez popełnienie czynu, iż jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] w dniu 10 października 2013 r. [REDAKTOWANE] złożył kolejny wniosek, po wycofaniu wniosku od komornika

sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTED], do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTED] o wszczęcie postępowania egzekucyjnego co do kwoty 325.000,00 zł przeciwko [REDAKTED] j. na podstawie tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego umowy sprzedaży z dnia 22.06.2012 r. rep. [REDAKTED], zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTED] z dnia 20 września 2013 r. [REDAKTED], w sytuacji, gdy w dniu 9 października 2013 r. tenże Sąd wydał postanowienie o wstrzymaniu wykonania postanowienia z dnia 20 września 2013 r., co skutkowało działaniem radcy prawnego [REDAKTED] na szkodę [REDAKTED] na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, wymierza obwinionemu karę nagany,

- na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, kosztami postępowania w kwocie 3.000,00 zł (trzy tysiące złotych) obciąża obwinionego.

[REDAKTED]

[REDAKTED]

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 listopada 2013r., [REDAKTOWANE] wniósł do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] polegającego na tym, że działając jako pełnomocnik [REDAKTOWANE] w dniu 10.X.2013r, po wycofaniu wniosku egzekucyjnego od Komornika Sądowego [REDAKTOWANE] Rejonowym [REDAKTOWANE] działając na szkodę skarżącej Spółki, złożył kolejny wniosek do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] o wszczęcie postępowania egzekucyjnego co do kwoty 325.000,00 zł przeciwko skarżącej Spółce, na podstawie tytułu wykonawczego (aktu notarialnego umowy sprzedaży z dnia 22.06.2012r rep. A nr [REDAKTOWANE] zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 20 września 2013r. [REDAKTOWANE] – w sytuacji, gdy w dniu 9.10.2013r tenże Sąd wydał postanowienie o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.1, art.6 ust.1, art.7, art.11, art.27 ust.3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2015r. Poz.507).

Prowadząc dochodzenie wszczęte ze skargi [REDAKTOWANE] na działania r. pr. [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 28.11.2014r umorzył dochodzenie (k.284-287) przyjmując, iż obwiniony, składając w dniu 10.10.2013r wniosek egzekucyjny do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] (co było przedmiotem skargi), nie wiedział o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności ani o wygaśnięciu długu. Postanowienie to zostało zaskarżone przez skarżącego. Postanowieniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego z dnia 9.02.2015r. [REDAKTOWANE] postanowienie o umorzeniu dochodzenia zostało uchylone i sprawa przekazana została Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do dalszego prowadzenia, z zaleceniem ustalenia, czy przed skierowaniem do Komornika Sądowego [REDAKTOWANE] wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, obwiniony wiedział o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

Postanowieniem z dnia 1.06.2015r., [REDAKTOWANE], Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego złożył w OSD wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko r. pr. [REDAKTOWANE] zarzucając mu popełnienie wskazanego w skardze pokrzywdzonego przewinienia dyscyplinarnego jednocześnie wnosząc o orzeczenie wobec obwinionego kary nagany na

podstawie art.65 ust.1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

Po przeprowadzeniu wnikliwego postępowania dyscyplinarnego w dniu 9 września 2015r., Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wydał wyrok ma mocy, którego uznał obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winnego zarzucanego mu czynu i za to na mocy 65 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych wymierzył mu karę nagany z ostrzeżeniem.

Od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] odwołanie z dnia 22 października 2015r., złożył pokrzywdzony zaskarżając wyrok OSD na niekorzyść oskarżonego w zakresie orzeczonej wobec obwinionego kary. Pokrzywdzony w swoim odwołaniu podniósł argument niewspółmierności kary zarzucając nieadekwatność kary do poczynionego przez obwinionego zawinienia. Jako uzasadnienie swojego stanowiska pokrzywdzony podał celowość działania obwinionego przejawiającą się w najpierw w morzeniu postępowania egzekucyjnego prowadzonego pod sygn.akt [REDAKTOWANE] a następnie wszczęcie postępowania egzekucyjnego przed komornikiem [REDAKTOWANE] które to działanie doprowadziło pokrzywdzoną spółkę [REDAKTOWANE] na straty w postaci zablokowania kont bankowych na których znajdowały się środki pieniężne w kwocie powyżej 1 mln złotych. Wobec zajęcia rachunków bankowych stanowiących własność pokrzywdzonej spółki nastąpiła po stronie pokrzywdzonego przeszkoda uniemożliwiająca prawidłowe funkcjonowanie spółki.

Ponadto odwołanie od wyroku OSD [REDAKTOWANE] z dnia 9 września 2015r., wniósł obwiniony pismem z dnia 26 października 2015r. Zaskarżonemu wyrokowi obwiniony zarzucił :

- obrazę art.65 ust 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w zw z art. 337§1 kpk w zw z z art. 74 urp poprzez zaniechanie przez OSD zwrotu wniosku o ukaranie oskarżycielowi w celu usunięcia jego istotnych wad tj. wnioskowania o wymierzenie kary dyscyplinarnej nieznaney ustawie w chwili popełniania przez oskarżonego czynu oraz obrazę art. 413 §1 pkt 4 kpk w zw z art 74 urp poprzez nie wskazanie w sentencji kwalifikacji prawnej czynu a także poprzez nie precyzyjne opisanie zarzucanego obwinionemu czynu oraz art.424 §1 pkt 2 kpk w zw z z art.74 urp poprzez oczywistą sprzeczność wyroku z jego uzasadnieniem. Ponadto oskarżony zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu że w dniu 10.10.2013r podczas przebywania poza kancelarią wydając dyspozycje o złożeniu do komornika wniosku o wszczęcie egzekucji wiedział o fakcie uchylenia klauzuli wykonalności dla tego tytułu wykonawczego. Mając powyższe na względzie oskarżony wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku OSD przy OIRP [REDAKTOWANE]

Wyrokiem z dnia 14 marca 2016r., Wyższy Sąd Dyscyplinarny po rozpoznaniu sprawy radcy

prawnego [REDACTED] uchylił zaskarżone orzeczenie OSD z dnia 9 września 2015r., sygn. [REDACTED] i przekazał do ponownego rozpoznania.

Stosownie do treści punktu I orzeczenia WSD Krajowej Izby Radców Prawnych w dniu 25 maja 2016r., rozpoznał sprawę i ustalił następujący stan faktyczny:

Aktem notarialnym rep. [REDACTED] z dnia 22.06.2012 [REDACTED] zawarła ze spółką [REDACTED] umowę sprzedaży 2 nieruchomości za łączną cenę 325.000,-zł. Cena sprzedaży miała być zapłacona w terminie 60 dni od zawarcia umowy sprzedaży i co do tego zobowiązania [REDACTED] poddała się egzekucji w trybie art.777 § 1 pkt 4 k.p.c., z tym, że celem zwolnienia się z obowiązku zapłaty ceny sprzedaży spółka [REDACTED] mogła dokonać przejęcia [REDACTED]. wobec [REDACTED] zabezpieczonych hipotekami ustanowionymi na sprzedawanych nieruchomościach (k.18-27). Obwiniony, jako pełnomocnik [REDACTED] złożył w dniu 7.X.2013r u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDACTED] wniosek egzekucyjny o wyegzekwowanie od dłużnika [REDACTED] kwoty 325.000,-zł oraz kosztów postępowania klauzulowego i kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym, w oparciu o tytuł wykonawczy – akt notarialny Re. [REDACTED] na który postanowieniem Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia 20.09.2013 [REDACTED] nadana została klauzula wykonalności. (k 489).

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym [REDACTED] wszczął postępowanie egzekucyjne pod sygn.akt [REDACTED] w dniu 7.10.2013r., w tej samej dacie został zajęty rachunek bankowy dłużnika (skarżącego w nin. sprawie) i egzekwowana należność wpłynęła na konto komornika (k.60 i 61), skutkiem czego, dnia 8.10.2013r. egzekucja z wierzytelności i praw oraz z rachunku bankowego została umorzona, o czym pismem z tej daty komornik powiadomił zarówno dłużnika jak i obwinionego (k.65).

Na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności z dnia 20.09.2013r [REDACTED] w dniu 7.10.2013r tj. po otrzymaniu zawiadomienia komornika o wszczęciu egzekucji na podstawie aktu notarialnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, złożyła zażalenie, powołując się na dopełnienie obowiązku objętego aktem notarialnym a tym samym brak podstaw do nadania klauzuli wykonalności w sytuacji, gdy zobowiązanie objęte aktem notarialnym w chwili nadania klauzuli wykonalności już nie istniało.

Postanowieniem z dnia 9.10.2013r sygn, akt o 2274/13 Sąd Rejonowy [REDACTED] wstrzymał wykonanie postanowienia z dnia 20 września 2013r. o nadaniu klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu do czasu rozstrzygnięcia zażalenia [REDACTED] j. (k.84).

Obwiniony, działając jako pełnomocnik wierzyciela [REDACTED] - pismem z dnia 10

października 2013r złożył w Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] wniosek o uchylenie postanowienia z dnia 9.10.2013r. wydanego w przedmiocie wstrzymania wykonalności, twierdząc, iż w postępowaniu klauzulowym sąd nie jest władny do badania, czy roszczenie istnieje (k.91-92). Wniosek obwinionego został oddalony. postanowieniem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 15.10.2013r

O wstrzymaniu wykonania tytułu wykonawczego skarżący powiadomił obwinionego w dniu 10.10.2013r e-mailem przesłanym na adres sekretariatu jego kancelarii, oraz na imienną skrzynkę obwinionego, przesyłając w załączeniu skan wydanego w tym przedmiocie postanowienia (k. 58).

Niezależnie od tego, co wynika z pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE] komornik ten, po otrzymaniu od dłużnika (spółki [REDAKTOWANE]) postanowienia z dnia 9.10.2013r. o wstrzymaniu wykonania postanowienia nadającego klauzulę wykonalności, niezwłocznie zawiadomił o tym pełnomocnika wierzyciela, na skutek czego kancelaria r. pr. [REDAKTOWANE] wniosła o umorzenie postępowania (k.507). Niezależnie od tego, komornik ten, przesłał w dniu 10.10.2013r obwinionemu (na adres kancelarii) zawiadomienie o wstrzymaniu z dalszymi czynnościami egzekucyjnymi i przekazaniu środków zgromadzonych w postępowaniu egzekucyjnym na konto sum depozytowych Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] (k.66).

W dniu 10.10.2013r komornik na wniosek wierzyciela z tej daty umorzył postępowanie egzekucyjne [REDAKTOWANE] w całości i w tym samym dniu zwrócił tytuł wykonawczy pełnomocnikowi wierzyciela (k. 503).

Kolejny wniosek egzekucyjny, Kancelaria obwinionego złożyła 10.10.2013r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE]. w oparciu tytuł wykonawczy (akt notarialny rep.A [REDAKTOWANE] opatrzony klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia 20.09.2013r, którego wykonalność postanowieniem z dnia 9.10.2013r, została wstrzymana.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w toku dochodzenia uzyskał również. i dopuścił w poczet dowodów postanowienie Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] z dnia 9 kwietnia 2015r. sygn.akt [REDAKTOWANE] (k.369) wydane w śledztwie w sprawie usiłowania doprowadzenia spółki [REDAKTOWANE] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 325.000,-zł przez osoby działające w imieniu spółki [REDAKTOWANE] przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego Rep. [REDAKTOWANE] pomimo posiadania wiedzy o zrealizowaniu zapisu § 6 tego aktu tj. przejęciu zobowiązań spółki [REDAKTOWANE] wobec [REDAKTOWANE] Śledztwo wykazało, że, r.pr. [REDAKTOWANE] co najmniej od 10.10.2013 mógł wiedzieć o przejęciu długu przez spółkę [REDAKTOWANE] zwłaszcza, że dowody na przejęcie długu

zostały przez tę Spółkę przedłożone przy zażaleniu z dnia 7.10.2013 na postanowienie nadające klauzulę wykonalności w zakresie § 6 ust.1 aktu notarialnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy oraz ustalenia faktyczne wskazują, że zarzut postawiony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec obwinionego jest zasadny a wina obwinionego w określonym zakresie nie budzi żadnych wątpliwości.

W pierwszej kolejności wskazać należy iż stosownie do treści art. 64 u.r.p., radca prawny wykonując swój zawód podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione i nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego, jak i za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcowskiej. Zgodnie zaś z naczelną zasadą Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – nie przestrzeganie przez radcę prawnego zasad etyki zawodu stanowi podstawę do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego OSD ██████████ uznał, iż okoliczności sprawy są bezsporne oraz jasne. Sąd dał wiarę wszystkim dowodom dopuszczonym w sprawie nie znajdując przy tym podstaw do kwestionowania rzetelności kogokolwiek z nich.

W zakresie zarzutu postawionemu obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OSD ██████████ nie miało wątpliwości, iż radca prawny ██████████ dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zebrany materiał dowodowy niewątpliwie dowodzi, iż w dniu 10.10.2013r. obwiniony wiedział o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności (a nawet o istnieniu długu) i mimo to spowodował złożenie wniosku egzekucyjnego do innego komornika. Takie zachowanie polegające na skierowaniu kolejnego wniosku egzekucyjnego do innego komornika niż ten, który posiadał informację o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, w sytuacji, gdy obwiniony wiedział o wydaniu postanowienia o wstrzymaniu wykonania tytułu wykonawczego, nie można uznać za działanie uczciwe, podjęte z należyłą starannością i zgodne z prawem i zasadami etyki.

Ponad wszelką wątpliwość zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego a przynależność za zawodu kreuje katalog zachowań oraz powinności wymaganych d jego członków w związku z powyższym należy uznać, iż czyn którego dopuścił się obwiniony

narusza dobro bezpieczeństwa obrotu w zakresie usług prawnych.

Niezależność w czynnościach podejmowanych w związku ze świadczeniem pomocy prawnej jest jedną z podstawowych wartości zawodu radcy prawnego. Niezależność radcy prawnego ma ogromne znaczenie zarówno z punktu widzenia ochrony konstytucyjnych praw i wolności obywatelskich, jak i prawidłowego funkcjonowania całego wymiaru sprawiedliwości, którego elementem jest zawód radcy prawnego – jako zawód zaufania publicznego (art. 17 ust. 1 Konstytucji RP). Osoba wykonująca zawód rady prawnego nie może podlegać żadnym wpływom, w tym także tym związanym np. z jego ekonomicznymi czy też finansowymi powiązaniem z innymi podmiotami. Nie może również ulegać naciskom oraz ingerencjom z zewnątrz – bez względu na osoby próbujące wpływać na radcę prawnego czy też powody takich oddziaływań. Stanowisko zajmowane przez radcę prawnego w sprawie powinno być wynikiem wyłącznie jego poglądów – nawet gdyby nie spełniało ono oczekiwań klienta. Zasada lojalności względem klienta i kierowania się jego dobrem, zawarta w art. 8 KERP – nie może wpływać na ograniczenia niezależności radcy prawnego. (Kodeks Etyki radcy Prawnego Art. 7 KERP red. Scheffler 2016, wyd. wyd. 1/Sobutka)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, iż takie zachowanie jak marginalizowanie powyższych zasad a także pominięcie ich doniosłości w sposób oczywisty ewidentnie wpływa na ograniczenie zaufania do zawodu zaufania publicznego jakim jest zawód radcy prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny pragnie zwrócić uwagę na to ,że zatem to że klient oczekiwał dochodzenia zapłaty, nie zwalniało obwinionego z obowiązku zaprzestania czynności w momencie, gdy powziął wiedzę, że egzekucja nie może się toczyć z uwagi na brak skutecznego tytułu egzekucyjnego. W związku z powyższym, należy zauważyć że obwiniony bez wątpienia dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego. Ponadto dodatkowo wskazać należy nie można w żaden sposób dokonywać jakiegokolwiek gradacji doniosłości obowiązków nałożonych na radców prawnych zarówno przez Ustawę jak i KERP.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd skazał obwinionego na karę nagany przewidzianą w ustawie o radcach prawnych. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, iż w świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz ujawnionego stanu faktycznego nie można uznać, iż czyn którego dopuścił się obwiniony nie wypełnia znamion deliktu dyscyplinarnego lub też można było by go uznać za czyn o społecznie niskiej szkodliwości. Sąd jednak uznał równocześnie, iż nałożona na obwinionego kara nagany wypełni cele stawiane instytucji kary a także jest to kara współmierna do popełnionego przez obwinionego czynu.

